Οι ανεπάρκειες, τα προβλήματα και οι αγκυλώσεις του πολιτικού

συστήματος οδηγούν σε δεύτερη εκλογική αναμέτρηση.

Το να πεις ότι το πολιτικό σύστημα της χώρας και ειδικά οι κατεστημένες δυνάμεις εξουσίας και διακυβέρνησης είναι κατώτερες των περιστάσεων, μοιάζει πλέον κοινοτυπία. Το χειρότερο, όμως, που μπορούσαν να κάνουν, είναι αυτό που έκαναν.

Ανίκανοι να συμφωνήσουν στα μεγάλα , υπηρέτες μοναδικοί των ξένων και συγκεκριμένων εγχώριων συμφερόντων δεν κατόρθωσαν ούτε την έσχατη ώρα να σχηματίσουν μια κυβέρνηση, που να ανατάξει το ελληνικό ζήτημα, από τον Καιάδα των Μνημονίων που την οδήγησαν. Το μόνο που κατορθώνουν να βλέπουν είναι οι τοίχοι του πολιτικού τους γραφείου και το μόνο για το οποίο μπορούν να κουβεντιάζουν είναι τι θα κάνουν φέτος το καλοκαίρι οι πλούσιοι φίλοι τους, πουέχουν φυλάξει τα κεφάλαια τους στις τράπεζες της Ελβετίας και των φορολογικών παραδείσων.

Μάιο του 2010 υπόσχονταν οι του ΠΑΣΟΚ και οι «πρόθυμες» δυνάμεις των Μνημονίων, ότι θα «σώσουν» την Ελλάδα μέσα στην επόμενη διετία. Από το Καστελόριζο ο Παπανδρέου μιλούσε για ηρωισμούς και πολέμους προκειμένου να σωθεί η πατρίδα. Ακολούθησε ο Αρμαγεδώνας για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Το δημόσιο χρέος ανέβηκε, η δημόσια περιουσία υποθηκεύθηκε , τα εργασιακά δικαιώματα μαζί με τους μισθούς και τις συντάξεις κατέρρευσαν, τα ελλείμματα έμειναν ανυποχώρητα , οι ιδιωτικές περιουσίες χάνονται, ο κρατικός τομέας αποσαρθρώθηκε, οι χρεοκοπίες και τα

λουκέτα στον ιδιωτικό τομέα είναι καθημερινότητα, όπως και οι αυτοκτονίες . Η αποκεφαλαιοποίηση βαθαίνει, οι φόροι δεν επιτρέπουν την επιβίωση της μέσης οικογένειας, νοικοκυραίοι μέχρι χθες, σημερινοί νεόπτωχοι ψάχνουν στα σκουπίδια για φαγητό, οι ουρές στα συσσίτια μεγαλώνουν. Βοήθεια και φιλανθρωπία έρχεται από ξένες χώρες.

Την ίδια ώρα το κατεστημένο, η διαπλοκή, οι κομματικοί φίλοι, το σύστημα διακυβέρνησης έμεινε στο απυρόβλητο. Τροφοδοτούσαν με «σημειώματα» την τρόικα για τους ενδεδειγμένους τρόπους που θα εξαθλιωθούν οι Έλληνες. Αλλεπάλληλες πολιτικές δηλώσεις για διαρθρωτικές αλλαγές , ισολογισμένο κράτος , διαδοχικές σωτηρίες από τη χρεοκοπία.

Δεκέμβριος 2011. Από το Μνημόνιο 1 στο Μνημόνιο 2 , με τη Ν.Δ αυτή τη φορά συμμέτοχη. Νέες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και δικαιώματα των εργαζομένων. Νέοι φόροι . Νέα χαράτσια . 120 δις ευρώ η νέα δανειακή σύμβαση, εκ των οποίων τα 58 δις ευρώ στις τράπεζες και τα υπόλοιπα στους ξένους πιστωτές. Για την Ελλάδα και την εσωτερική οικονομία τίποτα. Αγγλικό δίκαιο, δημιουργία του Ταμείου της Αξιοποίησης της περιουσίας του Δημοσίου, όπου λιμάνια αεροδρόμια, σιδηρόδρομοι, δίκτυα νερού, πετρελαίου, αερίου περνούν στους ξένους πιστωτές , έτσι χωρίς όρους. Γενικό ξεπούλημα και πρόσκληση για διεθνές πλιάτσικο, το μήνυμα του ελληνικού πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης, προς το εξωτερικό. Εκβιασμοί, απειλές για περισσότεροι εξαθλίωση και Αλβανοποίηση στο εσωτερικό.

Οι Έλληνες σε ομηρία και κατάσταση σοκ παρακολουθούν την ζωή τους να καταστρέφεται, τα όνειρα και τις προσδοκίες τους να διαγράφονται, η ανασφάλεια να συναγωνίζεται επαξίως την ύφεση. Το πολιτικό σύστημα αναγορεύει τον άνθρωπο του Βερολίνου, της Φρανκφούρτης και των Βρυξελλών, τον Λ. Παπαδήμο, προσωρινό πρωθυπουργό. Το Μνημόνιο 2 έχει πιο σκληρά μέτρα από το Μνημόνιο 1 και πάλι «για το καλό μας». Οι βουλευτές ψηφίζουν στη Βουλή κατά συντριπτική πλειοψηφία , κείμενα που δεν έχουν καν διαβάσει , με κομματική πειθαρχία. Κείμενα που εκχωρούν τη χώρα και μετατρέπουν τους Έλληνες σε δουλοπάροικους της γερμανικής υπερδομής. Κανένα έλεος, καμία ελπίδα. Το PSIκαταλήγει «χαριστική βολή» για τα ασφαλιστικά ταμεία. Χάνονται από τα επενδυμένα σε ομόλογα κεφάλαια των ασφαλισμένων 11 δισ. ευρώ, οι μικροί ομολογιούχοι , που εμπιστεύθηκαν το ελληνικό δημόσιο χάνουν τη μισή τους περιουσία. Τα παιδιά στα σχολεία χωρίς βιβλία , λιποθυμούν από τη πείνα , οι ασθενείς πληρώνουν όχι μόνο τα φάρμακα αλλά και τις γάζες τους. Οι εργαζόμενοι τις δουλειές τους . Η ανεργία έχει ξεπεράσει κάθε αρνητική πρόβλεψη των διεθνών οργανισμών. Έχει φθάσει πάνω από 20% και στους νέους αγγίζει το 50%.

Μάιος 2012. Εκλογές. Η ώρα του λογαριασμού. Ο λαός γκρεμίζει τον δικομματισμό, δίνει εντολή επαναδιαπραγμάτευσης ουσίας των Μνημονίων και ζητά κυβέρνηση συνασπισμού ή εθνικής συνεννόησης. Τα κόμματα δεν τα βρήκαν. Πάμε σε νέες εκλογές . Το μέλλον αδιόρατο. Ο εκβιασμός σαφής. Δέχεστε την εξαθλίωση των Μνημονίων ή διαφορετικά θα βγούμε από το ευρώ οπότε μας υπόσχονται ακόμη μεγαλύτερη καταστροφή.

Τα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους αγγίζουν μόνον το 1 δισ. Οι τράπεζες συνεχίζουν να καταρρέουν, παρά τα 200 δισ. που χρεώθηκε ο κρατικός προϋπολογισμός. Καμία λύση δεν υπάρχει για το «ελληνικό ζήτημα». Το Βερολίνο και οι Βρυξέλλες ζητούν την «σφαγή των Ελλήνων». Οι τράπεζες και οι οικονομίες της Ευρώπης, των «εταίρων», έχουν καλυφθεί απέναντι στο ενδεχόμενο αποχώρησης της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Το ΔΝΤ έχει βρει τεχνικές λύσεις για την εξέλιξη. Η Ελλάδα έχει εγκλωβισθεί αντίθετα στο ευρώ και στα Μνημόνια. Αυτό είναι το επίτευγμα της πολιτικής και οικονομικής ηγεσίας μας.

Την ίδια εποχή που η Ελλάδα θα έβγαινε από την κρίση , σύμφωνα με τις διακηρύξεις του 2010, όλα είναι οργανωμένα και έτοιμα για την τελική μας χρεοκοπία -μια ακόμη χρεοκοπία μετά τις συντεταγμένες- και την έξοδο μας από το ευρώ.

Το πολιτικό σύστημα δεν μπόρεσε να κάνει ούτε κυβέρνηση. Φοβούνται να αναλάβουν τις ευθύνες τους μην τους μείνει η χώρα στο χέρι. Περιμένουμε από τους φοβικούς και υπολογιστές αυτούς ανθρώπους να μας σώσουν. Αδύνατον . Είναι απολύτως επικίνδυνοι για όλους μας . Κινδυνεύουμε να μας πουν μετά το «μαζί τα φάγαμε» και το «μαζί κυβερνήσαμε». Οι εκβιασμοί μετά την ψήφο της 6ης Μαΐου θα κορυφωθούν από τις ξένες δυνάμεις κατοχής. Ναι στο Μνημόνιο σημαίνει ναι στο ευρώ. Όχι στα Μνημόνια , όπως έχουν, σημαίνει όχι και στο ευρώ. Δεν διαπραγματεύθηκε ποτέ, το κομματικό σύστημα διακυβέρνησης, για λογαριασμό μας. Ούτε κυβέρνηση προσωπικοτήτων εθνικού σκοπού δεν προέκυψε. Μας γύρισαν την εντολή διακυβέρνησης πίσω. Τι θα κάνουμε; Θα σταθούμε όρθιοι!. Έλληνες είμαστε...

Του Μένιου Τασιόπουλου